

at gaa videre, saa havde vi Udsigt til at faa Lov til at anvende Resten af vore Midler paa Foranstaltninger, der var gavnlige for Samfundet. Nej, det er saaledes, at der allerede har rejst sig et videregaaende Krav fra de gamle Militaristers Side. De glæde sig over det foreliggende, men de sige, at vi skulle videre endnu. Ganske vist sagde det ærede Medlem fra Frederiksværk (Parkov), at hans Tale netop var et Bevis paa, at Højre sluttede sig til Regeringens Forslag, de havde ikke stillet større Krav. Men han stillede selv betydelige Krav om f. Eks. at faa en fast Overkommando for Hæren, og at denne skulde være uafhængig af de skiftende Krigsministre. Derved vilde man ikke blot fritage Forsvarsministeren for Ansvar for Hærens forsvarlige Tilstand, for et forsvarligt Krigsberedskab osv., man vilde ogsaa lette Overgangen fra Fred til Krig. Ja, det var noget for vore Patentmilitarister, saa kunde de faa Hæren endnu mere afsondret fra den øvrige Forvaltning, den vilde i endnu højere Grad, end nu er Tilfældet, blive en Stat i Staten. Det var ogsaa et Fejlgreb, sagde det ærede Medlem, at vi ikke fik et Rytterregiment mere, end Regeringen foreslog, vi skulde have mere Artilleri osv. Disse Krav fra Militaristernes Side ligge stadig og lure. Man siger selvfølgelig: Lad os faa det, der nu tilbydes, det andet kommer nok senere. Det ærede Medlem sagde ogsaa angaaende de gamle Fæstningsværkers Nedlæggelse, naar vi have faaet de nye opførte, at det var noget, vi til den Tid kunde tales ved om. Det viser sig altsaa, at han ikke nær er tilfredsstillet.

Ja, saa forhippet er man paa at faa fat i noget, selv om det er nok saa lidt, at det ærede Medlem for Københavns Amts 1ste Valgkreds (Ellinger) foreslaar, at vi straks skulle vedtage et eller andet af Forslagene og hurtig sætte det i Arbejde, nogle Volde eller nogle Forter. Det ærede Medlem er rimeligvis bange for, at den militaristiske Stemning, der nu synes at være oppe her, ikke skal være i Stand til at trænge ud mellem Vælgerne, og saa er man ikke saa sikker paa, at disse Forslag skulle blive gennemførte. At gennemføre Forsvarsforanstaltninger provisorisk er Højre nu, vel at mærke nu, bleven klog

paa er ikke heldigt. Men oprindeligt var Højre en ivrig Forsvarer derfor. Nu se de, det er en forkert Vej, der ikke fører til Maalet. Men kunde man faa Lovgivningsmagten til at vedtage nogle Forter og sætte dem i Arbejde, uden at Vælgerne fik Lejlighed til at udtale sig derom, saa man gerne det. Nu ved det ærede Medlem meget godt, at det er udtalt baade af den tidligere Regering og af den nuværende, at Vælgerne skulle have Lejlighed til at give deres Mening til Kende om de nuværende Forslag, inden de gennemføres, men desuagtet prøver han paa at lirke i alt Fald noget af det igen. Og for at det kan se saa smukt ud, taler han om Arbejdsløsheden, Nøden og Elendigheden. Men der er jo en Masse andre Ting, som vi skulle anvende en stor Mængde Penge til, og som det ærede Medlem ikke var saa begejstret for. Han anførte ironisk, at der var en enkelt By, der skulde have saa mange Baner, at den kunde sammenlignes med Paris. Han mente naturligvis, at det var en utidig Flothed. Men naar vi bygge disse Baner, giver det ogsaa Arbejde, og det medfører antagelig tillige økonomisk Fordel for de paagældende Egne. Men Fæstningsvoldene give intet Udbytte. De ville ganske vist give lidt Arbejdsfortjeneste i Øjeblikket, men siden ligge de hen uden at gøre nogen Gavn, snarere gøre de Skade.

Naar vi nu altsaa skulle gaa ud til Vælgerne og søge at vinde Tilhængere hver for sig for de Forslag, vi have givet vor Tilslutning, er det min Overbevisning, at Vælgerne ere i Stand til at dømme mere nøgternt, klarere og forstandigere, end det har vist sig, at adskillige af dem, der hidtil have staaet som Demokratiers Tillidsmænd, have kunnet. Det er derfor min Fortrøstning, at det Forslag, som vi Socialdemokrater gaa til Vælgerne med, netop er det, der tjener Danmark bedst. Vort Standpunkt er det samme som Tschernings, der advarede mod at ruste Danmark saaledes, at Landet kunde blive eftertragtet af de andre Nationer. Et afrustet Danmark har Udsigt til at forblive ubemærket og holde sig udenfor de europæiske Konflikter. Det var allerede han klar over, og det er i Tilslutning dertil, at vi have stillet vort Forslag.